

Sygn. akt VIII Gz 5/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Wołoszyk

Sędzia SO Elżbieta Kala

Sędzia SO Wiesław Łukaszewski

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **(...) sp. z o.o. s. k. w N.**

przeciwko: **(...) sp. z o.o. w B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 października 2014 r., sygn. akt VIII GC 1209/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zawiesił postępowanie na czas trwania postępowania w sprawie VIII GC 1313/13 o przywrócenie posiadania – na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 kpc. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż powódka domaga się w niniejszym postępowaniu zasądzenia od pozwanej kwoty wskazanej w pozwie z tytułu czynszu najmu oraz innych opłat związanych z umową najmu łączącą strony. W sprzeczności pozwana podniosła zarzut dokonania potrącenia wierzytelności objętych pozwem z jej wierzytelnością z tytułu odszkodowania, gdyż zdaniem pozwanej powód bezprawnie wyzuł stronę pozwaną z posiadania przedmiotu najmu poprzez wymianę zamków i niedopuszczenie pozwanej do znajdującego się w przedmiocie najmu mienia co doprowadziło do szkody o wartości netto 113.282,99 zł. Bezsporne jest przy tym, iż pomiędzy stronami toczy się proces z powództwa pozwanej o przywrócenie utraconego posiadania. W sprawie prowadzonej pod sygn. akt VIII GC 1313/13 zostanie ustalone czy doszło do naruszenia posiadania a w przypadku uznania przez Sąd, że naruszenie miało miejsce, to w związku z przywróceniem, konieczne będzie ustalenie ostatniego stanu spokojnego posiadania a w tym przedmiotów jakie znajdowały się w lokalu. Zarzut potrącenia w przedmiotowej sprawie opiera się zaś na bezprawnym (zdaniem pozwanej) zagarnięciu m.in. leków. Strona powodowa kwestionuje przy tym w całości zarzut potrącenia. W przypadku przywrócenia posiadania Sąd w sprawie VIII GC 1313/13 będzie dokonywał ustaleń co do ilości i rodzaju rzeczy zabranych z lokalu, ewentualnie może ustalać kwestię uprawnienia do zajęcia rzeczy (przy przywróceniu posiadania). Ustalenia w sprawie VIII GC 1313/13 już choćby w przedstawionym zakresie będą wiążące dla Sądu w niniejszym procesie i rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka zarzucając mu naruszenie :

1. art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 478 kpc poprzez błędne przyjęcie, iż : rozstrzygnięcie niniejszej sprawy zależy od wyniku toczącego się postępowania w sprawie tut. Sądu Rejonowego VIII GC 1313/13, a także iż „w przypadku przywrócenia posiadania Sąd w sprawie VIII GC 1313/13 będzie dokonywał ustaleń co do ilości i rodzaju rzeczy zabranych z lokalu” podczas, gdy w sprawie o przywrócenie posiadania Sąd bada wyłącznie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia (art. 478 kpc),

2. art. 220 k.p.c. w zw. z 659 kc w zw. 669 k.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji nierozpoznanie przez Sąd istoty sprawy,

3. art. 235 k.p.c. w zw. z 6 kpc poprzez niezastosowanie i w konsekwencji naruszenie zasady bezpośredniości dowodów,

W konsekwencji powódka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 1 kpc Sąd może zawiesić postępowanie jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. Jak słusznie wskazuje powódka , z taką sytuacją będziemy mieli do czynienia jedynie wówczas, gdy przedmiot postępowania prejudycjalnego stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu, które ma być zawieszona. Należy zwrócić uwagę , iż ta podstawa zawieszenia ma fakultatywny charakter a zasadą winno być samodzielne dokonywanie przez sąd ustaleń faktycznych. Tak więc zawieszenie postępowania w tym przypadku winno następować wyjątkowo.

Słusznie co prawda zauważa Sąd Rejonowy , iż w przypadku przywrócenia posiadania Sąd w sprawie VIII GC 1313/13 będzie musiał dokonać ustaleń co do ilości i rodzaju rzeczy zabranych z lokalu. Jest to potrzebne aby orzec w jakim zakresie ewentualnie posiadanie przywrócić. Jednakże , w myśl art. 478 kpc , w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego. Z art. 344 § 1 kc wynika zaś , iż roszczenie posesoryjne nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym. Uzależnione jest tylko i wyłącznie od samego stanu posiadania. Sąd w tym postępowaniu nie zajmuje się zasadniczo kwestiami własnościowymi , nie może zatem wiążąco ustalić np. kwestii uprawnienia do zajęcia rzeczy (przy przywróceniu posiadania).

W niniejszym postępowaniu powódka dochodzi zaś roszczeń z tytułu czynszu najmu oraz opłat dotyczących mediów za okres, w którym pozwana była najemcą i posiadała lokal. Sąd przywracając ewentualnie pozwanej posiadanie nie będzie mógł rozstrzygnąć , opierając się tylko o badanie samego naruszenia stanu posiadania , o zasadności wierzitelności przedstawionej do potrącenia. Ustalenia odnośnie ilości i rodzaju ewentualnie zabranych rzeczy będą bowiem dokonywane w oderwaniu od stosunków własnościowych z uwagi na ograniczony charakter kognicji sądu w postępowaniu posesoryjnym.

Tak więc przedmiotowe postępowanie nie jest w takim stopniu związane z postępowaniem VIII GC 1313/13 aby wyrok tam zapadły miał stanowić podstawę do ustaleń faktycznych w obecnym postępowaniu. Same zaś względy ekonomiki procesowej nie mogą stanowić podstawy do zawieszenia postępowania co wynika jednoznacznie z treści art. 177 § 1 pkt 1 kpc.

Zaskarżone postanowienie należało zatem uchylić w oparciu o art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.